

— Татко!

Аврамъ отвори очи и погледа му се втренчи върху гърдитѣ на синътъ му, украсенъ съ кръстъ за храбрость.

— Израилъ, дай да видя! — Промълви бащата.

Израелъ откачи ордена отъ гърдитѣ си и го подаде на баща си.

Последниятъ, съ треперящи пръсти взема ордена, вдигна го предъ очитѣ си, вгледа се въ него съ упоритъ втренченъ погледъ и като го поднесе къмъ устнитѣ си, безъ да каже дума, предсмъртно потрепера и издъхна, склопи очи видимо доволенъ и гордъ, че синъ му, единствения му синъ, обичания му Израелъ, следва неговия пжтъ на беззаветна любовъ къмъ родната земя, пжтя на честта и славата.
